ગોપીચંદ રાજાનો ખેલ.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

બુકસેલર ત્રીભોવનદાસ રણછોડદાસ.

અમદાવાદમાં

રીચીરોડના રસ્તાપર ચંપોળના નાકે બાલા. હ.
પાસે ભટ. મુળજી દોલતરામના મકાનમાં ન્યાય
સાગર પ્રેસમાં મગનલાલ વૃજભુખણદાસે
પોતાના છાપખાનામાં છાપ્યો.

સંવત ૧૯૪૪—સન ૧૮૮૮

કિંમત. રૂ૦-૪-૦

गोपिचंद राजानो खेल.

શ્રી ગણેશાય નમઃ ।। શ્રી ગુરૂભ્યો નમઃ ગોપીજન વલ્લભાય નમઃ ।। શ્રી શારદાયે નમઃ ।। અથ મોતીકૃત ગોપીચંદ રાજાનો ખેલ લખ્યો છે. ૧૬૮૩

હલકારાના દુહા.

આયા હલકારા ગોપીચંદકા રેહેવેબંગાલાદેશમેં,
સરસ્વતી માયાસારદા શમરૂં, ધરોવલભકો ધ્યાન
પાયે ઘુઘર બાજે ઘનકે તોડે મુખસેં તોડે તાન,
બાલ વ્યાસઉસ્તાદ હમારાલીજો મુજરામાન. બો.
કામરૂ દેશ કુમક્ષા દેવી હજમત હે ભરપુર,
હીંગ લાજકા દરશનકીનાજવાલારહેગઇદુર. બો.
રંગ રંગીલા છોડી હમારે સદા જે રહે તે સંગ,
કામ પડે ઝગડે કે માહી કરે ફોજમે સંગ. બોલ.
પાંચ રૂપીયા પાવા રોજ કરો જમા જે ફરે ન્યારી
રાજા સાહેબકા હુકમ હોવે તો પકડા ચોર જુવારી.
ઘડી ઘડીકી ચીઠા લગાવા ગોથા કબુઅ ન ખાવા,

૭૬૨૦

ગુજરાતસેં જલદી આવા મંમાઇ કલકલકતા. બો
મંમાઇ મેં મંમાદેવી કલકતેમેં કાળી,
જોધાણામાં ચામુંડા લાલ ચુંદડી વાળી. બોલ.
બંગાલ સેં આયા હલકારા સબકે મનમે ભાયા,
આવે ગોપીચંદ રાજા બાજે નોબત બાજા. બો.

ટેર દુહા.

આયે ગોપીચંદ ગોરખંગાલેમેં રાજકરે સબ દેશમે
સરસતમાયા સારદા સમરૂં વર વિલભકો ધ્યાન.
પાએ ધુંઘર બાજે ધનકે મુસેં તોડે તાન,
બાલવ્યાસ ઉસ્તાદહમારામુજરેલીજો માન. આ,
પીતા હમારે જાને પ્રથ્વી નામ ત્રિલોકીચંદ,
રાજા કેદ કીએ દેવનને જીનકે કાટે ફંદ;
ફીરે દવાઇ શેહેર માંહી દુનીયાં કરે આનંદ, આ.
મા મેરી મેનાવતીસરે મામા ભરથરી જાણ,
ઉજીણ નગરી સફળા તીરથ નિતકી દેવે દાન;
જોગી હોયકર ચલા જંગલમેં લગા ધ્યાનકાબાણ.
કામરૂ દેશ કુમક્ષાદેવી પુરણ કરજે કાજ,
દક્ષણ માતા તું જનુની રખીયો મેરી લાજ.
બારાવાટી બંગાલેમેં ગોપીચંદકો રાજ; આયા.
છછ આતી હુઇ મુલકુમે કરે નોકરી રાજા,

ન્યારી ન્યારી ધુંડે નોબત બાજે છતીસે બાજા;
હાથી ઉપર કરે અંબાડી બાજે તુરકી બાજા.

ટેર.

ચડાશિકારગોપીચંદરાજામારા સેર સબ જંગલકા.
સાત સુરમે ચાદેસુવે ઉનકો પીડ બંગાલા;
બખતર પાખર ઓર પતાકા હાથે સોવે ભાલા.
એંશીલાખ અસવાર હમારા ચઢતેહે સબ જંગમે'
બડે બડે હમ ઝગડે જીતે પડી પલક ઓર છીનમે'
પાંચ લાખ પ્યાદલ સબ ચડતે ઘોડે,
એંશી હજાર સાતરલાખ તો રહેવે સાંઢીએ હા-
થી બાર હજાર ચડા.
કડાબીણુઓરહાથનીમચ્યા ઢાલ પાસ હમ રખતે.
કામ પડે ઝઘડેમાંહે સબકે પેહલે ચડતે, ચડા.
શિરોઇ તરવાર હાથમે કટોયા બીચ કટાર;
સીંગા ખાતર ફીરા ભટકા જાણે જુગ સંસાર.
પાંચ લાખ હાથાં કે હોદે તુરીયાં બોત અપાર,
વીસ લાખ તો પડે જંજીરા તીસ લાખ તલવાર,
ફીરે નકીબ ફોજકે માંહે બડા મોર દીલ બંકા.
ઘોડા ઉપર-કરા સજાઇ દો નગારે ડંકા. ચડા.
તીસ લાખ બંદુક નાળી બંધ જાતે ખેમ સંભાળ,

ફરમ કટાર હાર શીરોઇ પીડ ઢળકતી ઢાલ. ચડા.
બીસ લાખ નોપાંકે ઉપર એક ઇનામ નિશાન,
તીશ લાખોઓ પડે જંજીરા એક લાખ અસમાન.
દેશ હમારા દુરહે સરે ગોડબંગાલા શેર હું તો,
ગોપીચંદ•રાજા લીઓ સિંગને ઘેર. ચડા.
ચાલોને સિંગ શિકાર હો શીરદારજ મીરા,
આદ જમીરા ભોમીયા સાથેસુણજો ચિત્ત લગાય,
માણસ મારો રોજકો શવોફલ લાખેણો ખાય. હો.
પ્રથમ ભાગ પાહાડકે માંહી બેઠો મારગ રોક,
ગામ ઉજાડયો ગોરકોશવો દુખી શેહેરકે લોક.
સેજા મોડી કામની સરે તુટી અનકંઠ લગાય,
રાજા મીમીઠા રાજવી સવો સીંગા ચડે શિકાર.
ઘોડા ઉપર ચડલે વોસરે લેનાગી તલ્લવાર,
બાલકેશરો ઢીપાસેતી લેવા દુશમન કુમાર. હો.

ટેર.

તારો સુતો સેર નિઃશંક જગાદે સીંગની.

ટેર.

રાજા!સીંગને મતછેડ કરૂં મેં બીનતી,
ખડીરેહે તૂં શીંગની તારા શાંગને દેહો જગ્યાય
લાગો મોરચારજપુતાસેં અબકાં ભાગી જાય. થા

તું આદમી બીચ વીશરે એ જંગલ બીચ સેર,
તુરતહી તોડે મોચાશરે જીણે મેરતી અણ ફેર. થા.
ફેર ફેર તું કયાં કરે થારા શીંગને લડુ ઘેર,
ગામ ઉજાડયો ગોરકેશરે મેં ઉણરો માગું વેર. થા.
વેર છે થારો આગલો ફેર પીછે પસતાય,
ઘેર અહુ કે કામનીશ તું બેગ મીલોને જાય. થા.
સેરનિશંક પાહાડમેં જબ જાગે જબ મારૂં,
તુટી અન છોડું જીવતો સરે ટુક ટુક કર ડારૂં. થા.
નામ લેવે ટુકડો સરે મારે ઝાલા ઉઠે સબ અંગ.
સુતો સેર અબ જાગશે વો કરે રંગમે ભંગ. થા.
રંગમે ભંગ ચમકતી લાલી તું તીરીયનકી જાત,
તારા ખાવદ પજા ચાલશે રજપુતા દે હાથ. થા.
શીંગ લડે રજપુતસે ફીર કયા હોત,
બડે બડે જોધે જંગલ બીચ મારા શિંગ ડાર.
હાથ છોડ હથિઆર ચલાવા છાતીબીચ કટાર. થા.
કહાં હાર કટાર ધરો કરમેં કરો શિરોઇ ધ્યાંન,
ઇતની ખેર કરો તમ રાજા સાહેબ બચાવે જાન.
જાન હમારી નહી હે નારી મત કરના મગરૂર.
લાગી ચોટ શીર શેર કીસતું રાંડ ભાગજા દુર. થા.
દુર ભાગકે કાહાં મેં જાઉં લડું શેરકે સંગ,

સનમુખ આય મોરચા માડ કરા ફોજમેજંગ. થા.
તીરીઆલ ખડે ખાવંદકેઆગેજીવે જીતનો પ્યાર,
લગી ચોટ શેર શેરમરમકીતું ઓરકટેગીયાર. થા.
ઓર મરકું આગ લાગવું જો જુજે ભરથાર,
સતી હોયકે સંગ ચલુંગી જલું ઉનકે લાર. રા.

ટેર.

જાગો જાગોરે જંગરા રાજવી જાગોજંગરા રાજવી
ફીર કચા આવે તુજ નીદચડ આયો ગોપીચંદરાય
તોરણ આયો બીંદ જાગો જાગોરે૦
ચડ આયો ગોપીચંદરાજાંથઓ દશ વાલો ઘેર.
અબ સુતે સેના શરે શરેથેપેલીપાશાર્પો ભેર. જા.
દલપર દલ ચડે અતી ભારી તેરી એકલી જાન,
દોદો હાથ રાજા સોસો શ્રી કરભગવાન. જાગો.
શાતેરલાખ ફોજકો માલિક વો ગોપીચંદરાજા,
એક ચોટમેં અમર દગાવે અધકબજાવેબાજા. જા.
સનમુખઆયમોરચામાંડયા તોપ ધરી ફીરન્યારી
સેલચમાં કામે સુણ્યા સવો કરઘોડે અસ્વરી. જા.

ટેર લાવણી.

ખડા વાવ જદ પડા જમીપર લગા શીશ ભાલ,
મત કરનાં પરિત રાંડકી મારા શેર દે ગઇ ટાલ;

જાન બચાકર ચલી જંગલમેં ઝગડેસેં હારી,
બાર કોશ ફીર દે ગઇ અખાડા પરવતઓર ઝાડી
નાલે નાલે ફીરે ભટકતી જોબન મદમાતી,
જલ જાઓ તેરી પ્રીત સજના મેં જાતીતી મારી;
ઇશ જંગલમેં આગ લગાઉં આજ રહું ન્યારી,
મારા શેર જબ હુઇ બીરાની જીતોકી હારી;
ગોપીચંદને દેખતમાસાસબહુનીઆંકુંઆયા હાંસા;
તીરીઆ કાજ જુઠા પાસા કરબે મોં કાલા. ખડા.
ફીરી ફોજ જબ ગોપીચંદકી કયા કેતા ભાઇ,
રાંડ જાતસેં કર કર મોંહેબત કયા કીશને પાઇ;
લડે ફોજ બીચ શેર શચાને કેશી વે લડાઇ,
રાંડ ખડી જદ દેખે તમાસા પાશ નહીં આઇ
લગી ચોટ શિર શેર મરમકી ખાઇ ગઇ મુરછાઇ,
મરતા શેર જદ કયાજકુહેતાતેરારાજમેસુખીરહેતા
મેં કીશીકું દુખ નહી દેતા રહો બોલ બાલ. ખડા.
ચડી ફોજ જદ ગોપીચંદકી કયા કહેતા હે સબકું,
રાંડ જાત જગતમેં જુડી ના ચાઇએ હમકું;
દોલત માયા માલખજીના સબી દુનિયાં તુમકું,
દોલત માયા બેઠા ખજીના યાદ કરો ઘરકું;
ઇતનીઅરજએકએકસુનલો મેરીસબી જાઓઘરકું.

જીતે રેહેતો રેહેતો આન મીલેગે જાતે જંગલકું,
જોગીહોયકરધ્યાનલગાઉંપદમ પદારથ જોમે પાઉ
જનમ મરનસેં મેંટલજાઉંહોય ગયાઉજીયલા. ખ
હાકમને જદ કરી હુશીઆરી હરણ એક લાયા,
બારા હરણી ઉનકે પીછે છલબલ કીયા;
અપને હાથસે ચોટ ચલાઇ હરણા ગભરાયા,
બારા હરણી ઉનકે પીછે ગીરા દઇ કાયા;
હરણિકા જદ દેખત તમાશા હાકમ બુલવાયા,
રાંડ જાત એક નહી જુગમેં મનમેં હરખાયા:
અબી કહોતોઇહાંસેસરકું ચલોવારસણઅપને ઘરકું
મોતી કહેમે રટતા હરકું. ખ૮.

ટેર.

મેનાવતીમાતા નીર ભર્યો થાર નેણમે,
બાદલ બરશે કંચન મેલમેં ગોપીચંદ લડકા;
કયું માતા તું ઉનમનીશારે નીતકી રહેત ઉદાશ;
જો કોઇ કહેવે જીભ કટાવું કરું દુશમનકો નાશ.
ના બેટા મેં ઉનમનીશારે ના કંઇ રહુંરે ઉદાશ,
રત પલટી બાદલ ચડયોશારે અબઅરસની આશ
ના બાદલ ના બીજળીશારે ના કોઇ બાજે વાવ.
થારે મન ચિંતા ઘણી માને સાચી બોલ બતાવ

સાચ કહેશાને શતડગેસેને જુઠ કહે પત જાય,
ઝાઝ પડીદરીયામેશ એઅધબીચ ગોથાંખાય. ગો,
ઝાઝા પડીત્રમશે કર દઉં પેલેપાર,
માર હઠાવું નીરને સમે કરનાં તરવાર. મેનાવતી
મ્યાન કરો તલવાર નેશતુમ ધરો જમીનપર ઢાલ
કાયાનગરસુનોપડયોશતેઅપનોબરદસંભાળ ગો.
મેરો બીરદ બરો તનતેરે જો કોઇ આગ્યાઇ પાવું,
માતા હુકમફીરૂં નહી પીછો તુરતહી હુકમઉઠાવું.
મુજે ભરૂંસા પુરા તીહારા તું હે આગ્યાકારી,
રાજપાડ સપનકી માયા જીતો જમદુવારી ગોપી-
ચંદ લડકા જોગી હોજારે તજને રાજને.

ટેર.

માનું રાજ કણુનદે જોગી મતકરરે મા મેનાવતી.
બારબરસકી ઉમર મેરા મેં કયા જાનું જોગી,
ચરચા કરે મુલકકે માંહી હશેસેહેરકે લોક. માનું
મેરા બચન ફીરે નહી પીછા એ પુરશાકી બાત.
તેરીસુરતેતેરાબાપકીસવોબલજલહોગઇરાખ ગો.
તેરા બચન ફીરે નહી પીછા જોધ રજપુત સપુત.
દો જુગરાજકણુનદેમાતા ફીરજોગી અબધુત. મા.
પાવ પલકકા નહી ભરોંસા કરે કાલકી બાત,

કરે કાલકી બાત કયા જાણું જે કાયા હોવસ જો
ઉગતે પ્રભાત ગોપીચંદ.
દીન ઉગે દાતણ કરૂં ઓર નીતકો દેઉં દાન.
ખટ દરશનકોભાવ રખુંનેવિમ વધાવું માન. મા.
દાન દેવેંફલ કયાહોવેસને ધન દોલત ઓર માયા,
અસલ ફકીરો લે લે લડકા અમર હોશી કાયા. ગો
કાયા અમર કરૂં એક છીનમે ટુટી અન સાગેવાર
પહેલે પરણું પદમનીશરેવિલખે રાજ કુમાર. મા.
તીરીયા જાત જગતમેં જુઠી સુનરે ગોપીચંદ,
જનમ મરણસેં હોજા ન્યારો કટેચોરાશી ફંદ. ગો.
ચોરાશી ફંદ જીર્ણીમે કયા કયા નીપજે સાર.
સીતેરલાખ ફોલ દલ બાદલ ઉભો કરે પુકાર. મા.
કરે પુકાર એક નહી થારો અપણે અપણે કાજ,
મામો થારો દેખ ભરથરીતજયોઉજાણીદેશ. ગો.
તજયો ઉજાણી રાજ ભરથરી આયોગોરખ નાથ,
દો જુગરાજકીયોપૃથ્વી પર ગયોગુરૂકી લાર. મા.
ગુરૂ દેવનકો દેવ હો સરે ધરો ઉશીકો ધ્યાન,
જનમ મરણસેંહોજાન્યારા બાંચો બેદપુરાણ. ગો.
ભવર પડયો ભવસાગર માહે જમે નીર અપાર.
અવઘટઘાટઓરનાવપુરાણીકીશબીધઉતરૂંપાર.

ધરો ધ્યાંન ગુરૂકો લડકા જુઠો સબ સંસાર,
સતકી નાવ ધરમકા નેજા ઝીતો જમદુવાર. ગો.

ટેર.

આયાબેજોગીનિગમપાડસેં નહીથાપવનનહીપાણી.
જયાંહોતીર્થીઆકાશત્રાણીનહીથાપુરૂષનહીથીનાર
ચાર ખુંટમેં ધુંધરકાર. આયા બે જોગી.
બદ્રીનાથમેં પડે હીમાલા આવે સરદકી ટાહાડી,
આ પાસામા સીંગ ધડુકે ઉંચા પરવતઝાડી. આ.
ગુરૂ હમારા ચીમનલાલ કરે સલામ ચેલા બાલ,
ગુરૂ હમારા સાહોલી ચીમનલાલ જાન કામેશી.
શ્રીશ્રી કરકે સીતા પુકારે એક ચિત્તસેં રામ,
બાબાઆદમગુરૂ હમારાઉસકા ધરતેં ધ્યાંન. આ.
નિગમપાહાડઆબુકીજગા જાહાંરહેવેજોગેસરનગ્ગા
પુષ્કરહેહિંદુકાધ્યાંનબાલવ્યાસકુ મેરીસલામ. આ.
ગંગા જમનાતીરથભારીનાહાનેકું આવે નરનારી
શીવગુરૂકાભરાચેલામાલખાવેબોતહીચેલા. આ.
હરદુવાર હરકી પેહેડી વાંહાં ગંગા ફીરવહેતી ટેડી,
માનશીંગનેરખાવાભાવાઅચેકજાગી દવબતાવા.
બતલાવણ વાલા પુછેહે બાવાબાહારકોણખાડાહે
બાબા ગોપીચંદ બલજલ ભસ્મ.

ટેર.

અમર કરોરે કરૂં કરૂં બંદગી ગુરૂ જલંધરનાથ,
પેહ્લા પુતલા જલ ગયારે પીતા સુધારો કાજ,
જલ બલ મીલ ગયારે તમેરે ધરા રહા સબ રાજ;
અમર કરોરે કરૂં બંદગી ગુરૂ ગુરૂ જલંધરનાથ.
દુશારા પુતળા જલ ગયારે મેનાવતી મારી માય,
હાથ જોડનેકરૂં બંદગીલળી લળી લાગુ પાય. અ.
તીશારા પુતળા જલ ગયારે સનમુખ ખડી ધરનાર;
પેહેલા પરણું પદમણું વો વિલખે રાજકુર. અ.
ચોથા પુતળા જલ ગયારે ચંદાવતી મેરી બેન,
રોશ ભરે ચિંતાકરે ભર ભર આવે નેન. અમર.
પાચમા પુતળા જલ ગયાર ઉથસેન મગરૂબ,
ગામ ઉજાડયો ગોરકોરે જોગી હુવા અબધુત. અ.
છઠા પુતળા જલ ગયારે ઉભો કરૂંર પુકાર,
શરણ પડયો ગુરૂ દેવ કેરે અબ ચાહેતો માર. અ.
ગુરૂ ગુરૂ જલંધરનાથ સાતમા પુતળા થીર રહ્યારે
મોતીકહેમનધીરવાચાસાઇબચગયોરાજારંગફકીર

ટેર.

બારાબરસકી. ઉમર બચ્ચાગોડબંગાલે રાજકરો,
તૂમ રાજા મેં જંગલ જોગી તેરે મેરા કયા કામ;

રાજ કરો ગાદી ઉપરે લેઓ ગુરૂકા નામ. બારા૦
ના ચહાએ મુજે દોલત માયા ના ચહાએ મુજે ગામ
હાથ જોડી કરૂં બીનતી ગુરૂ સુધારો કાન.
મેં ચેલા તુમ ગુરૂ હમારા શિરપર મેરો હાથ ધરો,
તુજ ચેલા ના કરૂં સરે સુણ રાજા મેરી બાત;
કયું તું મારે પાવ પડતહે જાડ તેહેહાથ. બારા.
ભગવામે ભગવાન બશતહે ગુરૂ દેવનકો દેવ,
આપ તરે ઓરનકું તારો કરૂં તમારી સેવમે.

ટેર લાવણી.

સુણોજલંધરઆપનિરજંનજી તુમગુરૂમેંચેલાતેરા,
પડી ઝાઝ દરીઆવ બીચમે પાર લગા બેડા મેરા.
તીરીયા જાત જગતકા ફંદાજીતીનલોકઇસમેમોઇ,
માત પિતા ઓર બેનજબંધુ ન્યાત જાતસબા સોઇ.
રાજગરભઅભીમાનગરણબતાજીપાપપુન્યપ્રગટદોઇ
જમી ઓર આકાશ બીચમેં ગયા નહીસાબતકોઇ
એ સંસાર ભરા દોલસાગર જીમ મછી કાટે પોઇ
ખડ પાલપર કાળ પુકારે રૂપ ધરા જેસે ભોઇ.
બુરા કાલકા ફંદ મેંને છોડા રાજ સબ ધંધા.
એબદનબદનવણહેગીદાનહીતાજજાંહાંજલધેર. ૫.
ધરમરાજનેધજા ચડાઇજીશિરપર આયકરકાલખડા

જબચુકેજબમારે સોટ જયું ચીડીયાં બીચ બાજ પડા;
કાયાદે અવદે કાજી ઉસ મટ્ટીકા બના ઘડા,
લાગે ઠેસ જહરિડે ખેશાજદ તુટે તાંર જયું તડાંતડા;
બ્રહ્મા બીશનું માહાદેવ થાઇ ઇ તીનુસેં કોણ બડા,
ઉનકે આગેવોનહીચુકે જાયઆસનપર દીઆ ખડા;
બુરી કાલકી ફાંશી વો ભુકત મરે ચોરાશી.
કાંહાંમથુરાં કાંહાંકાશી ચારખુંડફિરગયા ફેરા. ૫.
શતજુગમેહીરણાકસરાજાજીમાહાદેવબરદાનદીયા.
સાત દ્વીપ નવખંડ બીચમેંસબપૃથ્વીકારાજકીયા,
દ્વાપરમેંદુરજોધનરાજાંજીઅયશીંગાશનકાહાલીયા
ત્રેતામેં રાવણથા રાજા સબ દેવનકું કેદ કીયા,
મેઘ માલ દોઉ ભરતેપાણીચંદ્રસૂરજજળનેજદીયા
કૃષ્ણભયકળજુગમેરાજાજીસબજાદવઅભિમાનકી.
આયાકાળજદપડા ધરણપરમરગઇગોપીફોડેહૈયા.
ચારૂ જુગકી કહી કહો નાથ અબ કયા રહા.
સંગકી શીકે ગઇ નહી તાગ જાકાં જલ ઘેરા. ૫.
સુણોનાથ એક અરજ મેરી ગુરૂ વીનાકેસે મુગતી,
બેડેમુનીયેવિશ્વામિત્ર સબદેવન મીલકરી ભગતી;
સુક્રાચારઅસુરકેદાતાજીમચાચલીયેજુગતાજુગતી,
ગોરખનાથ ભરથરી રાજારાજછોડ બાયા મુકતી;

કહેતે મોતીલાલ સભામેં અખંડ જોતજુગતી કરી
દુશમનકો નાશ ભાવાની અરજ સુનો મેરી શકિત
ભકત તુમારે તારે સભ અસુરનકું મારે;
ઢુંડ ઢુંડ કર ન્યારે ઉડા જોગકી લેહેરાં. પડી.

ટેર દુહા.

ચંપા નીજરાંરો મેલો મારી બેનરે,
સૂણુહેબાંદીકહુ હકીગત મેહેચેધુપપડેશરતીતપેસ;
મારે જલે જમાંનપર પાવ ધન દોલત દોલતમાયા
નહી માગું, ભીક્ષા ધરમકી લાવ. ચંપા.

ટેર.

જોગી લુણ ભરાવું થારી ખાલમે,
બાદીચારી બાપ રખીશ નહીમુખશે બોલ સંભાળ
કોણ બેન તું કીસકા ભાઇ લુંણ ભરાવું ખાલ,
નામ લેવે તું ગોપીચંદકો ઉઠે બદમે જાળ. જો.
બાંદી મારા બાક કીસથા લઇ કાલમે મોલ,
દીવી બેન કોડાય ચેસને દેખ્યો થારો તોલ;
માલ ખાય મસ્તાનીહોયગઇકડવાબોલેબોલ. ચં.
મેરા બચન ફીરે નહી પીછા તુજપર આવે રીશ,
કીતેક જોગી મગકર ખાતે ફીરતે દશ ઓર બીશ
સુણતાં રાજા ઉગ્રસેન થારોઅધક કટાવે શીશ. જો.

અમર શીશે કટાને વાલા નહિં પૃથ્વીમેં જાય,
ના કીસીસેં વૈર ભાવ મારે ના કીસીશેં દાવ,
જાયકહેજેમારીબેનનેસંથારો વીર ગોપીચંદ આય.

ટેર.

બાઇ ગોપીચંદ આયો ભગાવાં વેસમે,
ઉઠીયે બાઇ બારણેસ થારો આયો ગોપીચંદવીર
જોગીહોયકરચલાજંગલમેંસુનોકરગયોપીર. બા.

ટેર.

દાશી રાજ કરે વીરો દેશમેં,
હેહી તીઆરી પાપનીશ માનું એસા બચન;
નામ લેવેતૂંગોપીચંદકોઝાલબદન નહીમાવે. દા.
જેસી ઝાલ ઉઠી તન તારો તેશી મુજકું જાણ,
નામબતાયા નીર પતમાનુંસબદીયા સેલાણ. બા.
જોગી જોગી મત કર દાશી મુખસે બોલ સંભાળ,
એતો જોગી દુર દેશકો લુણ ભરાવું ખાલ. દા.
લુણ ભરાવું ખાલમેં સંથાને મારૂં જીવસેં ડાર.
ભીક્ષા માગે બારણે સવો ઉભો કરે પુકાર. બાઇ.
કરે પુકાર એક નહી પીછે નીશદીન આયો હાર,
એક સુરતકા અનેક જોગી દીનમે ફરે હજાર. દા.
એક ચંદ્રકે ચાંદણોસ ફીર દુજો ગોપીચંદ,

ત્રીજો ન જોએ પૃથ્વી સવો કરે ઉજાળો મંદ બા.
એક અચુંબો મેં સુણોસરે જોગર હોય ઉછાવ,
કુજર કશીયા પાલ ખીસવોધરતી ન ધરેપાવ. દા
પાવ બલે ધરતી તપેસર સૂરજ રહયો શિરછાય
ભીક્ષા માગે મેહેલ મેવો ઉભો કરે પુકાર. બાઇ.
દલપર દલ ચડે અતિ ભારી વો બંગાલો રાજ,
છત્રસીંગાસન ચમરઢોળાવેબેઠ ચલેગજરાજ. દા
કાનમેં મુંદ્રા ગલે મ્રગછાલ શીરપર ભગવા વેશ,
સીંગી નાદ બજાવે મુખરોં આદપુરૂપ આદેશ. બા.
હીયો હુલ કહે સખી સમારો જીવ ધરે નહી ધીર,
કીસબીચ દેકું વીરનેસ મારે નેણ નથભે નીર. દા.
નેણા નીર રાખલોશા બાઇ બેગ મીલોને જાએ,
ધુપ પડેધુપપડેધરતીતપેસરેજસેજમીપરપાવ. બા
ઉઠએ દાશી બાણેશા તું લે સખીયાને સાથ.
કરો આરતી ગોપીચંદકી પુછો મનકી બાત.

ટેર દુહા.

ભીક્ષા ઘાલેની ઉભો બારણે મારી બેન સયાની,

ટેર.

જોગી હુવો કીણે કારણે,
ગોપીચંદવીરા કાં હાથે નીલી સેલી સીંગીકહાં

ફડયા કાંન.

બારા બરસકી ઉમર તેરી તું લડકા નાદાન. જો,
જનમ દીયો મેનાવતીસરે કીસબીચલો પુકાર.
મુંડ મુંડાઇ મેહેલમેસન કિયો ગુરૂકી લાર. જો.
મરજો મા૦મેનાવતીસ જીને બતાયો જ્ઞાન,
હુઆરે મરજો સતરૂગુરૂથારા ફાડા છુરીસેં કાન જો.
કાન ફડયા મુદ્રા પેહેરી કરલીયા ભગવા વેશ,
માતાપિ ાને દોષન દીજેલીખ્યોબીધાતાલેખ જો.
કાંહાં બીધાતા લીખ ગઇ અને સંગતકા ઉપદેશ,
શેહેરબંગાળાસબાદઓયા કરકર ભગવા બેશ જો.
તેરા ગુરૂકું આગ લગાઉં દીની ઉલટી શીખ,
રાજછોડને ભયો મસ્નની ઘર ઘર માગે ભીખ.

ટેર લાવણી.

મેરીઅબલાકીઇતનીઅરજીસુણો ગોપીચંદરેભાઇ,
માતામેરીજનમ દુખીઆરણુ રોયમરેગી બોજાઇ.
મેરા બાપકું એકઇ બેટા દુસરા મેનેજનમ લીયા
પુત્રવિનાપરિવારસખીરીજ્યુમંદીરબીચએકદિયા
તેરાસમરણસબકોઇકરતા જીણજોગીકાભેખલીયા.
તેરેબિના અબસુણરે ભાઇ મરજાવેગીફોડીહિયા,
હિયા ફોડ મરજાવે કહો કહો જોગી કહાં પાવે;

ઘર ઘર અલક જગાવે કોણ ઉપાયકરૂં માઇ. મા.
બીના ભાઇકો નબેનબોલે જુગમેરહેવેનહીનાતા,
મુંડ મુંડાકર સુણી મેહેલમે બુરી કરી ઘર માતા
દેખ કસાઇ ન દયા ન આઇ ફડા કાન અપને હતા
ઇસકી સંમતમેં એહીલીખાજીબુરી કરજોગીદાતા;
શેહેરબંગાલા સબીડબોયાછોડચલે અનવનમાયા
કોણ દેશસેં આયા જલંધર કહા કરે અમર કાયા,
હાથ જોડને કરૂં બીનતાં સુણજે તું મેરા ભાઇ;
ક્યા હે ઉશીકી નાત જાત વો હે બણીકી નાઇ;
જોગી બનકે આયા છીજે મેરી કાયા,
મોતીને ખ્યાલ ગાયા ભેખ ઉતારોરે ભાઇ;
માતા મોરી જનમ દુખીઆરી રોઇમરેગીભોજાઇ.

ટેર દુહા.

રતનાદે બાંદી ભીક્ષા ધરમકી લાવનાં.

ટેર.

સુન બાળક જોગી મેરાં નહી અલક જગાવના,
જોગી ખડા તરે બારણે લુટીભીક્ષાજલદીસેંતીલાય
ધુપ પડે ધરતી તપેશ મારે સુરજ રહ્યા શીર છાંય
ગુરૂસેં વીનવું ભીક્ષા ધરમકી લાવ. રતના.
૧ક થારી માતા ઘર જોગી પીતારે ગયો પરદેસ

કોણુથાનેમુંસેબોલીઓતૂંતોકર ગયો ભગવોભેખ;
ગુરૂસેં વીનવું થાને કીનેરે દીઓ ઉપદેશ,
સુણ બાળક જોગી મેહેલા અકલ નહી જગાવના.
માતા મેરી ર ઘબસ લુડી ગુરૂ જલંધરનાથ.
અમર કીયો ઇન લોકમેં મારે ધરયો શિરપર હાથ
ગુરૂસેં વીનવું મેલા ફરતાહું દીન રાત;
રતનાદે ભીક્ષા ધરમકી લાવનાં.
મેહેલાહા મારગ છોડદે જોગી ઇહાંસેં હોજા દુર,
ભુખ્યો હોય તો માંગલે થારા કરૂંરે દાળીદર દુર;
દયા મુજ આવતી મેલા અન ધન લક્ષ્મી પુર,
સુણ બાળક જોગી મેહેલા નહી અલક જગાવનાં.
ગાય બજાવે તે રાગ સૂનાવે તડ તડ તોડે તાન,
એસો ગુણી કહુ ગુણકો ગાયક બાંચે બેદ પુરાણ;
ચાલો બાઇ અબે બારણે,
ચલો બાઇ અબે બારણે જોગી અલક જગાવે હે.
અલક જગાવેને નાદ પુરાવે ને ઉભો કરે પુકાર,
માઇ બાપવો ન કહુએ ન કેહેવે દીસે રાજકુમાર,
ચાલો બાઇ અબે બારણે જોગી અલક જગા હે.
સુણુરાણીપટમદોવઉઠબારણેજોગીઅલકજગાવેહે
લોભકો નહીંઆકાશ જીણ છોડીસબજુગતીઆશ,

મંગતા સો બીના લીઓ જાવે .હે સુણ૦

રાણીવાકય——

સુણ હે રતન જબાનકું જતન કર ભાંગ ખાઇ,
આજભઇમોરીહોબતાવતીહેકથમેરાવારવારમોપહે
જબાન કયા હુઇ બાવરી'રાજા તો ગયા શીકાર'
વખત થઇ આણેકીકર અપણેકામબેડીગુણગાવેહે

ટેર દુહો.

જોગી થારીરે સુરત મેરા રાજરી, ધારી સુરત.
મેરા રાજકી નેસ.
ખેલણ ગયો શીકાર બોલી સુણ કર જો મેં દોડી.
આઇ મેહેલકેબાહારજોગી,થારી સુરત મેરારાજરી
કાંયારી માતા બર નહીસ પીતા ગયો પરદેશ.
કોણથાનેમુસેબોલીઓતું કરગયોભગાવોવેશ. જો.
ભીક્ષા માગે મેહેલમેસરે ઉભો કરે પુકાર,
સુરતલાગેસામીનીસામારે રાજીકઉણીયાર,જોગી૦
કોણ થાનેમુસે બોલીઓસરેકોન થાનેદીનીશીખ,
કાલ પડા ઉન દેશ મેસતુ ઘરઘરમાગે ભીચ.જોગી.

ડેર.

ગોપીચંદા જનમકો વરી રહો.

ડેર.

ભયોરે ભયોરે મનજોગીહાં ખડા હે મેહેલકેબહાર
કરતાહું પુકાર શુણીઓ અરજ મેરી.
અટલ રહો તેરા રાજમેં સરે સબીમેરા કાજ,
આબાદાની મેરી બાસી કુશી તેરી હાજરહોવેસો.

ભીક્ષા લાવ,

બોહોત દેર હુઇ મુજ લાફેરીગુરૂસે પાયા ગ્યાન
બેધરૂમેરાજકયાંનલાવોમાઇભીક્ષામુજેહોતીહેઅવેર
ભયોરે ભયોરે મન જોગીહો
હોતીહે અવેર જામે કછુ નહીં ફેર,
માગતાહે ભીક શા ખેરમેં કહા કરૂં જનમકો ભોગી.
સો આજ બન્યો જોગી ઝલે ડાલ મ્રગ છાલ,
અંગ ભસ્માંઇ હે પલકમેંમુલક ઉઠાય દીનો
બંગા ઉલટ ગયે દરી આવ એક છીનમાંહે,
બંગાલાકો છોડયો રાજ તજી સબ જુગતકીઆશ.
તીહાકું કેહે ગયો માઈહે. જનમકો વેરી હો,
રાજાકી રાણી સોગુરૂકી માતાલીખાલેખબીધાતા.
સો મેં કયા કરૂપુરબેલપુન્યસેકરીહેધુણીકી સેવા,
માતા બર કરી કપાસેતી આણ મીલા હે:
પુજીતો પીરાઇ બદલીહેસેર સો પીયા મેં કેસે ફીરૂ
દશ જગતમેં જુઠમ જુઠા લગીહે લુટમ લુટા,

નહી બયે જાન રાણીમેં કયા કરૂં ભયોરે ભયોરે મ-
ન જોગીહો.

જનમ ઓર મરણસેં ન્યારા નહી કોઇ,
દશ ભયે અવતાર જોને ધરમ ધરાહે;
મચ્છ ઓર કચ્છ વરાહ નરસીંગ રૂપ દેખ હીરં-
ણાકસ કુમારાહે,
કૃષ્ણને કંસ કુપ છાંય લીનોહે,
બુદ્ધાને બૂધ્ધ હરલીની સબની કલંકી અવતાર;
માહારાજ બડે હે, ગોપીચંદ જનમકો વેરી રહો.

જનમ ઓર મરણસેં ન્યારા નહી કોઈ,
દશાઇ ભયે અવતાર જાને ધરમ ધરાહે;
સંતનકી સુણી પુકાર જદ આયે જનમ ધાર,
ટુક ટુક અસુરણ કુમારાહે જાને કરહે અનેક કામ.
અપણાઅપણા ભગતદેખતા હેજાકોનામનહીઆધાર
રાણી જોઇ ખાવંદહમાંહે,ભયોરે ભયોરેમન જોગીહો.

આયો ખાવંદ તેરો સો બસે ચીત મેરો હે,
જલંધર જો જોગ પાયો જે સાઇ આપ તેસો પલે
બાંધીયો પાપ;
હરે માહારાજ થાને એશી શીખ કોન બતાઇ હે,
ગોપીચંદ જનમકો વેરી રહો.

પીતા ત્રિલોકીચંદ જાને કીયા સબી આનંદ,
માતા તો મેરી મેનાવતી મેરી અમ્રતસેં ભરીહે;
બેનોઇ તો ઉગ્રસેન જાકો ભર આવે નેન,
બેનનો ચંદ્રવતી મેરી ચિંતામેં ખડીહે;
રાણી પાટમદે મેરે સનમુખ ખડીહે,
વાહ વાહરે ગોપીચંદ એ તેને બાત બુરી કીહે;
ભયોરે ભયો મન જોગીહો.

ટેર.

રાજા થાને પાખંડ ભેદ બતાયા વો.

ટેર.

માઇ માનું બ્રહ્મગ્યાન ગુરૂ પાયા પે,
કાં હે બ્રહ્મા કાં હે વીસનું કાં હે આદ સન્યાશી;
તીન લોકમેં રાજ ઉશીકો વો કઇલાસકે બાશી,
ચેલા કીયા પાખંડ ને ડાલ્ર ગલે ફાંસી;
રાજાથાને પાખંડા ભેદ બતાયા વો.
ઇશ્વર બ્રહ્મા ઇશ્વર બીસ્નું ઇશ્વર શંકર દેવ,
આગમ નીગમકા ઉનકું સુજે ઉનસે લગ્યા નેવ,
હાથ જોડને કરૂં બીનતિ ગરૂ દેવનકો દેવ;
બાઇ મેને બરમ ગ્યાન ગુરૂ પાયા વો.
તેરા ગુરૂકું પુછો બે રાજા બિના પુરૂષકી નારિ,

બરમાકે સાવિત્રિ સોવે બીસ્નુને કે ઘર રાણી.
માહાદેવ સંગ સોવે પારવતિ ડાબે અંગ નિશાન
રાજા થાને પાખંડી ભેદ બતાયા વો.
મેરા ગરૂને એસા બતાયા કીણુસે બોલોના નાઇ,
બરમા બીસ્નુ માહાદેવને સારી સષ્ટી રચીઇ
બીના નાર નહીં નરકી પેદા.
મે લડકાતેં માઇમાઇમાંનું ભરમ ગ્યાનગુરૂપાયા વો.
માઇ માઇ મત કર માનું તું છે રાજ કુમાર,
એક દીન રાજા તું હતો સને તુમ પુરૂષ હમ નાર.
ચેલ્લા કીયા પાખંડીને છોડ ચલાવે સંસાર,
રાજા થાને પાખંડી ભેદ બતાયા વો.
રાજા હમસે હસ બોલો ચાલો મેલા માંહે,

ડેર.

માઇ માનું ભીક્ષા ધરમકીલાવ ગુરૂકી આગ્યાનાઇ.
કાં થે લીના ડંડ કમુંડલ કાં લીની મ્રગ છાલાં,
કોણ ગુરૂ ઉપદેશ બાતાયો કીણે પેરાઈ માલા,
ગુરૂકા નામ બાતાવો જોગ તં કેસા ગાવે.
ભીક્ષા માગણ આયા છીજે મેરી કાયા.
રાજા હમસે હસ બોલો ચાલો મેહેલ્લ માહે,
ડંડ કમુંડળ દિયા ગુરૂને ઉણે પેરાઇ માલા,'

શેલી સીંગી નાદ બજાવે ઓઢણકું મ્રગ છાલ;
ગુરૂને ગ્યાન બતાયા રસ્તા જબસેં પાયા,
ગુરૂ દેવનકો દેવ કરૂં તમારી સેવા. માઇ.
તેરા ગુરૂકું આગ લગાઉં ઉસે બતાયો ધ્યાન,
બારા બરસકી ઉમર તેરી તેં રાજા નાદાન;
જલંધર કહી એ ઝરે જનમકો મેરો વેરી,
ભીક્ષા કેસે લાવું ગુરૂકું આગ લગાવું. રાજા.
ચલબે રંડી નહીં કામકી મુખસેં બોલ સંભાર,
મુકતીકા દાતા જલંધર ઉસકું દેતી ગાલ;
જલતી મેરી કાયા ગરબકા બાન ચલાયા,
ધાકસેં ભાગે હાથી તેં જોબન મદમાતી. માઇ.
મેરા જોબન બોત જોરાવર તેં જોગી બન આયા,
જ્યું જ્યુ સુરત દેખું તેરી છીજે મેરી કાયા;
ગાયા તેને કેશી તોડી બીછ ડગઇ મેરી જોડી,
અંતસેં ઉઠે જવાળાં સૂન ગોડબંગાલે વાલા. રા.
ગોડબંગાલે રાજ કેસે માઇ દો વિપ્રને દાન,
રમતા જોગી હસ કર પુજો વધે જગતમેં માન;
માગ કર લાવે જે ફેરો વેદ ગામેંમા તેરી,
ગુરૂ આવે ગામેર અબતો ભયા સવેર, માઇ.
હુવા સબેરા માગે ફેરા કેસેં બોલું નાઇ,
તેરા મેરા ન્યાય હોવેગા ભર ચંપાકે માઇ;

પકડ લેઉં તેરા પલા કેસેં તેં તોડા તલા,
બાપને ભેજું પાતી જનમકો મેરો સંગ્રાતી રા.
તેરે જનમકો તું સંગાતી મેરા જનમને જોગ,
ઇશ બાતામેં નફા નહી હે હશે શેહેરકે લોક.
જોગકી તુંઇ માતા લીખા સે. લેખ વિધતા,
કલપતી કયું મનમેં જોગ લીખા મેરે કરમે. મા.
લીખા અંક સોઇ બિધતા કયા કરતા કિરતાર,
જો ઘેર રેતી મેં બાપકે ઓર મીલે થરથાર;
સુણો માહારાજ રાજા દેશકા આવે,
બાપકે મેં હઉ પ્યારી રહેતી અકલ કુંવારી. રા.
અકલ કુંવારી રહેવતીસને જો જનમેં મરજાય,
હમકું અમર કીયા ગુરૂને કયું મનમાં પસ્તાય;
ગુરૂહે બાલ હમારા ગ્યાનકા કીયા પસારા,
તેરા ગુરૂ મોતી ગાયા પરમ પરમારથ પાવે. મા.

ટેર.

શેહેર બંગાલો યું ઝુરેથારીફોજ ખડીત માહારાજ,
બાદલ મેહેલબાદલજયું ચમકે રતનજડીતમખાશ;
ભરી સભાકે બીચમે રાજરંભા કેરેનીત રાશ. શે.
દલપર દલ ચડે અતિ ભારી ઓ બંગાલો રાજા,
તુરીઆ તેજ છાની રહી રાજા ધુમ રહે ગજરાજ.
જનમ જનમકો ઉં બડ ભાગીજોગીહુવોકીણુકાજ,

ત્રીયાકું તું કેહે ગગો માઈ સરમનઆઇ લાજ. શે.
હાથી ઉપર કશી અંબાડી હોદે કરી ગજરાજ,
થાડાકી કછુ જીનત સારીત્યાગદીયામાહારાજ. શે.

ટેર.

ભયોરે ગોપીચંદ જોગીહો આશાન વાર બેઠો એક
છીનમે.

આપ ભલો બડભાગી પેહેલી બાવ કયુ સરે,
અબ કાયકું ત્યાગી. ભયો૦
આશાન બેઠો એક છીનમે ઇણ સરોવરકી પાલ.
બતલાયો બોલેશ નહીરે બેઠો આશાન માર. ભ.

ટેર લાવણી.

રાજા રાજા ખડી પુકારૂં જોબન મદમાતી,
જોગી હોયકર ચલા જંગલમેં દેખું જલે છાતી.
મેહેલા નીચે અલક જગાવે એ ઉશકા કેહેના,
માતા ભર ભિક્ષા માગે કેસે કહું બેના.
બીના પુરૂષ ત્રિયા જુગમેં જુઠા હે રેહેના;
જ્યું જ્યું સુરત દેખી તોરી ભર આવે નેન.
દોલત માયા માલ ખજીના સબી લુટાય દેના,
જોગન હોયકરભસ્મીરમાવુંઉશરાજાકેસંગમેજાઉં;
જનમ સંગાતી જાગી.

બાર બરસકી ઉમર તેરી સુનતા દીલજાની,
અગ્યારા બરસકી ઘરમેં ત્રિયા ચડતી જવાની
સાસુ કેહે તેરા નાશ બોલતી ઉલટીરે જબાની;
શાહેર બંગાલા સબી ખોયા બેવા દીયા પાની;
રાજપાટ ઓર મુલક પરગણા કિયા ધુડ ધાની,
જોગ જોગી હુવા પલકમેં કર ગયો નાદાની,
સુણોરાજએકઅરજમેરીતેરેબીનામેરીસુનીકચેરી;
દિવા નહી બાતી જોગી૦
એક દીન રાજા તોરણ આયા સબી કરી ત્યારી,
જો મે જાણ્યું હોયગા જોગી રહેતી કુવારી;
અકલ કચારીકા લગ્યા ખાયગી લાચારી;
બીરજ રહી બરજા નહી માને જગડ જગડ હારી,
જો લીખ ભેજું મેરા બાપકુ શરમકી મારી.
સુરત ભેજ દઉં મેંહલકાર મેરોબાપદીલભર પ્યાર
ભેજું પ્રેમ પાંતી જોગી૦
કબસેં જોગી ભયા જલંધર જનમકા ઝેરી,
કોઇ જનમકા માગે બદલા આણ લીયા વેરી;
હાથ જોડને કરૂ બીનતી સૂણો અરજ મેરી,
તુમ જોગી મેં હોઉગી જોગન રહુ સંગત તેરી,

નાલે નાલે ફિરૂં ભટકતી સદા રહુ ચેલી;
ધુણી પાણીકી સેવા કરૂંગી ઓર ફીરૂં ફેરી,
મોતીકહેમેંકયાસમજાવુંબેઠસભામીજલસમેગાઉં;
કહો ગુણી મે કયા બતલાવું રહો ગુણ ગાતી,
જોગી હોયકર ચલા જંગલમે દેખું જલે છાતી;
રાજા રાજા ખડી પુકારૂં જોબન મદમાતી.
ગોપીચંદકો ખેલ રચ્યોહે શીખે ગુણેને ગાવે;
મન ઇચ્છા પુરણ હોવેગી દુખ કબૂ ન પાવે.

નવીન ગુજરાતી ભાશામાં.

દોહરા.

ખેલ રચ્યો શુભ મોતિએ, નાચ્યો રૂડી પેર;
સહુકો આનંદ પામિયા, સુણતા ઉપજે મેહેર.
ગાય શિખેને સાંભળે, પહોંચે મનની આશ;
ખેલ ભલો પુરણ થયો, કહે કવીજન દાશ.
દાન દયા સહુ પાલજો, દાતારો દિન રાત;
ઝાઝી રેશે જગતમાં, સુખ તમારી ખ્યાત.

ઇતિશ્રી ગોપીચંદનો ખ્યાલ સંપુરણ.

ગોપીચંદ રાજાનો ખેલ સમાપ્ત.

જાહેર ખબર.

આથી સરવે લોકોને ખબર આપવામાં આવે છે કે અમદાવાદમાં "ન્યાયસાગર" છાપખાનામાંથી સરવે જાતની વારતાની ચોપડીઓ, તથા કાયદાના પુસ્તકો, તથા જૈનધરમના, તથા ઘણી જાતના રસિલા નાટકો તથા ઓપેરા વિગરે ઘણી જાતના પુસ્તકો શુધ્ધ અને સારી છાપના છાપેલા કિફાયત ભાવે મળશે. જોઇએ તેમણે નિચેના સરનામે લખી જણાવવું. નાટપેટ કાગળ લીધામાં આવશે નહિ.

મગનલાલ વરજભુખણદાસ.

ન્યાયસાગરના મેનેજર.